

Diumenge 4 (B) d'Advent

Text de l'Evangelí (Lc 1,26-38): I en el mes sisè l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a una ciutat de la Galilea, anomenada Natzaret, a una verge, esposada amb un home de nom Josep, de la casa de David; i el nom de la verge era Maria. I entrà on era ella, i li digué: «Salve, plena de gràcia, el Senyor és amb tu!». Però ella, torbada amb aquestes paraules, considerava quin podia ser el sentit d'aquesta salutació. I l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu. Vet aquí que concebràs en el teu si, i infantaràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Aquest serà gran, i li diran Fill de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà el tron de David el seu pare, i regnarà sobre la casa de Jacob eternament, i el seu regne no tindrà fi».

I Maria digué a l'àngel: «¿Com serà això, ja que no conec home?». I responent l'àngel, li digué: «L'Esperit Sant vindrà damunt teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el que naixerà serà anomenat sant, Fill de Déu. I vet aquí que Elisabet, la teva parenta, també ella ha concebut un fill en les seves velleses, i aquest és el sisè mes per a la qui era anomenada estèril; perquè per a Déu no hi ha res impossible». I digué Maria: «Vet aquí l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula». I l'àngel es retirà de davant d'ella.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Concebràs en el teu si, i infantaràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí té el to d'un conte popular. Les rondalles s'enceten així: «Una vegada hi havia...», es presenten personatges, època, lloc i tema. Aquest arribarà al punt àlgid, amb el nus de la narració; finalment hi ha el desenllaç.

Sant Lluc, semblantment, ens conta, amb to popular i entenedor, la història més gran. Presenta, no una narració creada per la imaginació, sinó una realitat teixida pel mateix Déu, amb col·laboració humana. El punt àlgid és: «Concebràs en el teu si, i infantaràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús» (Lc 1,31).

Aquest missatge ens diu que Nadal és a prop. Maria ens n'obrirà la porta amb la seva col·laboració a l'obra de Déu. La humil noia de Natzaret escolta astorada l'anunci de l'Àngel. Precisament pregava que Déu enviés aviat l'Ungit, per a salvar el món. Poc s'ho imaginava, en el seu capteniment modest, que Déu l'escollia justament a Ella, per a realitzar els seus plans.

Maria viu uns moments tensos, dramàtics, en el seu cor: era i volia romandre verge; Déu ara li proposa una maternitat. Maria no ho entén: «Com serà això?» (Lc 1,34), pregunta. L'Àngel li diu que virginitat i maternitat no es contradiuen, sinó que, per la força de l'Esperit Sant, s'integren perfectament. No és que Ella ara ho entengui gaire més. Però ja en té prou, car el prodigi serà obra de Déu: «A Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,37). Per això respon: «Que es faci en mi segons la teva paraula» (Lc 1,38). Que es compleixin! Faci's! Fiat! Sí. Total acceptació de la Voluntat de Déu, mig a les palpenes, però sense condicions.

En aquell instant mateix, «I el Verb es feu carn, i habità entre nosaltres» (Jn 1,14). Aquell conte popular esdevé ensems la realitat més divina i més humana. Pau VI escrigué l'any 1974: «En Maria hi veiem la resposta que Déu dona al misteri de l'home; i la pregunta que l'home fa sobre Déu i la pròpia vida».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Obre, Verge joiosa, el cor a la fe, els llavis al consentiment, les castes entranyes al Creador.

Mira que el desitjat de tots els pobles està trucant a la teva porta. Aixeca't, corre, obre. Aquí està l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules» (Sant Bernat)

-

«El Verb, que va trobar un estatge en el si virginal de Maria, en el Nadal ve a trucar novament al cor de cada cristià. Cada un de nosaltres està cridat a respondre, com Maria, amb un “sí” personal i sincer, posant-se plenament a disposició de Déu» (Francesc)

-

«L'Anunciació a Maria inaugura la 'plenitud dels temps' (Ga 4,4), és a dir, el compliment de les promeses i de les preparacions. Maria és invitada a concebre aquell en qui 'habitarà corporalment la plenitud de la divinitat' (Col 2,9). La resposta divina a aquesta pregunta: 'Com es farà això, si jo no conec home?' (Lc 1,34), la dóna el poder de l'Esperit: 'L'Esperit Sant vindrà damunt teu'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 484)